

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava, proti usnesení žalovaného ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 178/2020 - 11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2020, č. j. 25 A 233/2020 - 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení žalovaného Krajského soudu v Ostravě specifikovanému tamtéž.

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. U stěžovatele je tak obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. V nynější věci jde o případ, kdy stěžovatel napadá usnesení krajského soudu, který rozhodl ve věci (o jeho žalobě), tudíž jej tíží poplatková povinnost za kasační stížnost a musí být zastoupen advokátem (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[4] Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[6] Nejvyšší správní soud zastává názor, že byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti ze strany soudu nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[7] Nynější stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil ve více jak 1 300 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a byl taktéž poučen o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 10, věta první, s. ř. s.).

[8] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej Nejvyšší správní soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků podle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[9] Po nynějším stěžovateli lze v zájmu toho, aby nebylo řízení jeho postupem jakkoli protahováno, požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku zajistil, případně alespoň podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, a to současně s podáním kasační stížnosti. S odkazem na shora konstatované lze zopakovat, že v případě nynějšího stěžovatele není nezbytně nutné, aby mu soud adresoval výzvy a poučení, které by měly nést informace jemu již mnohokrát sdělené.

[10] Jak bylo již výše uvedeno, stěžovatel svou kasační stížnost podal sám, aniž by byl zastoupen advokátem, a ani s kasační stížností nespojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by jej vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle uvedených ustanovení nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 10. prosince 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu